b) Indholdet af tørsubstans i den inverterede opløsning bestemmes ved at måle indholdet af tørsubstans i den oprindelige sirup ved hjælp af den aerometriske metode og derefter justere det således opnåede resultat for at tage hensyn til en eventuel forøgelse af tørsubstansindholdet som følge af siruppens inversion.

Når inversion af siruppen ikke er nødvendig for at anvende kobberreduktionsmetoden, beregnes siruppens renhedsgrad dog ved at dividere siruppens totale sukkerindhold med dens tørsubstansindhold og multiplicere resultatet med hundrede.

c) Det totale sukkerindhold i den inverterede opløsning divideres med tørsubstansindholdet i den inverterede opløsning, og resultatet multipliceres med 100.

Der må til bestemmelse af indholdet af sukker eller af tørsubstans i en sirup eller en inverteret opløsning af sirup ikke anvendes nogen anden metode end kobberreduktionsmetoden (Lane og Eynon-metoden) eller den aerometriske metode.

RETSMØDERAPPORT
i sag C-308/91 *

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

1. *Relevante retsforskrifter*

Ifølge bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1800/83 af 28. juni 1983 om ændring af de monetære udligningsbeløb (EFT L 176, s. 65) afhænger størrelsen af de monetære udligningsbeløb for sukker af produktets indhold af saccharose. Ifølge fodnote 4 til bilag I fastsættes indholdet af saccharose, herunder indholdet af andet som saccharose beregnet sukker, ved udførsel i henhold til bestemmelserne i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 394/70.

I artikel 13 i forordning nr. 394/70 bestemmes følgende:

»1. I de tilfælde, i hvilke bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 766/68, artikel 8, stk. 1, anvendes og med forbehold af bestemmelserne i stk. 2 og 3 er saccharoseindholdet — i givet fald inklusive indholdet af andet, til saccharose omregnet sukker — det totale sukkerindhold, der fremkommer ved anvendelse af Lane og Eynon-metoden (kobberre-

* Processprog: tysk.

duktionsmetoden) på den efter Clerget-Herzfeld's metode inverterede opløsning. Det efter denne metode konstaterede totale sukkerindhold omregnes til saccharose ved multiplikation med koefficienten 0,95.

2. For så vidt angår sirupper, hvis renhedsgrad andrager 85% og derover, men mindre end 94,5%, bliver saccharoseindholdet — i givet fald indholdet af andet, til saccharose omregnet sukker — fastlagt som 73 vægtprocent i relation til tørstoffet. Den procentsats, der udtrykker siruppernes renhedsgrad, beregnes ved at dividere det totale sukkerindhold med indholdet af tørsubstans og multiplicere resultatet med hundrede. Det totale sukkerindhold bestemmes efter den i stk. 1 nævnte metode, indholdet af tørsubstans efter den aerometriske metode.

...«

I artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for eksportrestitutioner inden for sukkersektoren (EFT 1968 I, s. 147) hedder det:

»1. Restitutionen for 100 kilogram af de i forordning nr. 1008/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte varer, der er genstand for udførsel, er lig med det basisbeløb, der gælder i den pågældende vares udførselsmåned, multipliceret med det for den pågældende vare konstaterede indhold af saccharose, i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker, omregnet til saccharose.

...«

2. *Tvisten i hovedsagen*

Sagsøgeren i hovedsagen, Süddeutsche Zucker AG, kræver betaling af monetært udligningsbeløb for Tyskland for udførsel af et bestemt parti fruktosesirup, den fælles toldtarifs underposition 17 02 D II, til Belgien.

Parterne er uenige om den rigtige beregning af siruppers renhedsgrad, som efter artikel 13 i forordning nr. 349/70 er afgørende for tildelingen og størrelsen af de monetære udligningsbeløb.

Sagsøgte i hovedsagen, Hauptzollamt Hamburg-Jonas, beregnede siruppernes renhedsgrad i saccharose efter følgende formel:

$$\text{Renhed (i \%)} = \frac{\text{totalt sukkerindhold x 0,95 (beregnet i saccharose)}}{\text{tørsubstansindhold}} \times 100$$

Süddeutsche Zucker AG har klaget over denne beregningsmetode og hævdet, at der ved beregningen af renhedsgraden af fruktosesiruppen skal tages hensyn til fruktoseindholdet. Saccharoseindholdet har ifølge sagsøgeren udelukkende betydning for den senere beregning af det monetære udligningsbeløb. Ved den metode, sagsøgte valgte at lægge til

grund for beregningen, andrager renhedsgraden af fruktosesirupper højst 95%. Det er nødvendigt at beregne procentsatsen for siruppens renhed nøjagtigt: Dette kan foretages ved hjælp af højtryksvæskekromatografi.

Hauptzollamt Hamburg-Jonas har anført, at der i artikel 13 i forordning nr. 394/70 med beregning af sirups renhedsgrad udelukkende menes beregning af saccharoseindholdet.

Süddeutsche Zucker AG har anlagt sag til prøvelse af Hauptzollamt Hamburg-Jonas' afgørelser af 12. december 1983, 16. januar 1984 og 6. juli 1987 for Finanzgericht Hamburg.

3. *De præjudicielle spørgsmål*

Finanzgericht Hamburg er af den opfattelse, at sagen rejser spørgsmål om fortolkningen og anvendelsen af fællesskabsretten, og den har derfor besluttet at forelægge følgende præjudicielle spørgsmål for Domstolen:

»1) Skal artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 fortolkes således, at den procentsats, der udtrykker siruppers renhedsgrad, beregnes ved, at det totale sukkerindhold efter multiplikation med koefficienten 0,95 divideres med indholdet af tørsubstans, og resultatet multipliceres med 100?

2) Skal artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 fortolkes således, at fruktosesiruppers renhed kan bestemmes ved, at fruktoseindholdet måles og sættes i forhold til indholdet af tørsubstans?

3) Skal artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 fortolkes således, at fruktosesiruppers renhed kan bestemmes ved, at indholdet af tørsubstans i den inverterede opløsning beregnes ved egnede metoder og kan sættes i forhold til sukkerindholdet i den inverterede opløsning?«

4. *Retsforhandlingerne for Domstolen*

Finanzgericht Hamburgs kendelse blev registreret på Domstolens Justitskontor den 29. november 1991.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg til Domstolen den 13. marts 1992 af sagsøgeren ved advokat Dietrich Ehle, Køln, og den 25. marts 1992 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Ulrich Wölker, Kommissionens Juridiske Tjeneste, bistået af advokat Hans-Jürgen Rabe, Hamburg, som befuldmægtigede.

På grundlag af retsmøderapporten og generaladvokatens forslag til afgørelse har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse. Ved kendelse af 21. oktober 1992 er sagen blevet henvist til Fjerde Afdeling.

II — Sammenfatning af de skriftlige indlæg for Domstolen

Det første præjudicielle spørgsmål

Ifølge *sagsøgeren* fremgår det klart af ordlyden af artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 394/70, at renhedsgraden af fruktosesirupper udelukkende skal bestemmes ud fra indholdet af fruktose, der til det formål endnu ikke beregnes som saccharose. Heller ikke efter artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 766/78 er der en pligt til allerede ved beregningen af renheden at tage hensyn til saccharoseindholdet og herved anvende en koefficient på 0,95. Der er heller ikke nogen naturvidenskabelig sammenhæng eller berøringspunkter mellem renheden (af sirupper) og koefficienten 0,95.

Sagsøgtes opfattelse fører ifølge sagsøgeren til, at fruktosesirupper forfordeles i forhold til saccharosesirupper, idet de fra begyndelsen maksimalt kan opnå en renhedsgrad på 95 vægtprocent. En sådan forfordeling har ikke været hensigten med forordning nr. 394/70.

Sagsøgeren har foreslået at besvare det første spørgsmål således:

»Artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 skal fortolkes således, at den procentvise renhedsgrad beregnes ved at dividere det totale sukkerindhold/fruktoseindhold med tørstofindholdet og multiplicere resultatet med 100, men det ved anvendelse af Lane og Eynon-metoden på den ved Clerget-Herzfeld's metode inverterede opløsning fastslåede totale sukkerindhold skal ikke omregnes til saccharose ved multiplikation med koefficienten 0,95.«

Efter *Kommissionens* opfattelse er det beregnede saccharoseindhold, der ville blive resultatet af at multiplicere det totale sukkerindhold med 0,95, ifølge bestemmelserne om beregning af renheden af det totale sukkerindhold i sirup i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 394/70 (f.eks. saccharose, fruktose og/eller glukose) ikke afgørende.

Siruppens renhed beregnes efter følgende formel:

$$\text{Renhed i \%} = \frac{\text{totalt sukkerindhold}}{\text{tørsubstansindhold}} \times 100$$

Kommissionen har foreslået følgende besvarelse:

»Artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 skal fortolkes således, at sirups renhedsgrad udregnes ved at dividere det totale sukkerindhold med tørstofindholdet og multiplicere resultatet med 100. Det totale sukkerindhold i siruppen udregnes ved at addere de andele af reduktionssukker, som

bestemmes ved hjælp af Lane og Eynon-metoden, og den saccharoseandel i siruppen, der bestemmes på den måde, at det inverterede sukker bestemmes efter Lane og Eynon-metoden og multipliceres med koefficienten 0,95.«

Det andet præjudicielle spørgsmål

Sagsøgeren har fremført, at det på grund af den videnskabelige og tekniske udvikling af analysemetoderne allerede længe har været muligt at påvise indholdet af saccharose og inverteret sukker ved hjælp af højtryksvæskekromatografi, uden at der forinden skal gennemføres en kemisk analytisk proces. Det drejer sig om en ganske særlig metode, der gør det muligt at bestemme bl.a. fruktoseindholdet med en relativ fejlprocent, der er mindre end +/— 1. Mens der på andre områder er sket en tilpasning til de tekniske fremskridt, er der i forordning nr. 394/70 ikke truffet bestemmelse om andre analysemetoder, der kan anvendes som alternativer ved beregningen af det totale sukkerindhold.

Sagsøgeren har foreslået at besvare det andet præjudicielle spørgsmål således:

»Artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 skal fortolkes således, at renheden af fruktosesirupper må bestemmes ved at måle fruktoseindholdet og sætte det i relation til tørstofindholdet.«

Kommissionen har gjort gældende, at den analysemetode, der bør anvendes, er den, som er beskrevet i artikel 13, stk. 1. Andre metoder er ifølge artikel 13 ikke tilladt. Kommissionen har derfor foreslået følgende besvarelse:

»Artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 skal fortolkes således, at renheden af en fruktosesirup, der kun indeholder fruktose og ingen andre sukkerstoffer, beregnes ved at bestemme fruktoseindholdet i siruppen efter Lane og Eynon-metoden og sætte det i relation til tørsubstansindholdet.«

Det tredje præjudicielle spørgsmål

Efter *sagsøgerens* opfattelse er den i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 394/70 foreskrevne aerometriske metode (der beror på den beregnede koncentration af sukkeropløsningen) ikke uproblematisk ud fra en videnskabelig betragtning. Den refraktometriske metode (som bestemmer brydningstallet) har væsentlige fordele frem for denne metode. Den er væsentlig enklere at gennemføre, nøjagtigere og nemmere at reproducere. Sagsøgeren har derfor foreslået at besvare det tredje spørgsmål således:

»Artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 skal fortolkes således, at renheden af fruktosesirup må bestemmes ved, at tørstofindholdet i den inverterede opløsning beregnes ved egnede metoder og sættes i relation til sukkerindholdet i den inverterede opløsning.«

Kommissionen har anført, at artikel 13, stk. 2, kun foreskriver den aerometriske metode til bestemmelse af tørstofindholdet i selve siruppen (og ikke i den inverterede opløsning) og har foreslået følgende besvarelse:

»Artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 skal fortolkes således, at renheden af fruktosesirupper bestemmes ved at sætte siruppens tørsubstansindhold, der er beregnet ved den aerometriske metode, i relation til det totale sukkerindhold i siruppen.«

P.J.G. Kapteyn
Refererende dommer